

РЕШЕНИЕ

№ 1484

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. ИЛИЕВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20221110215501 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на четиринадесети февруари две хиляди и двадесет и трета година, в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар **Е.Илиева** като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 15501 по описа за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН, второ поред след като първоначално постановеното решение е отменено и делото върнато му за ново разглеждане от Административен съд- София-град.

Образувано е по жалба на „фирма срещу наказателно постановление №576266-F607696 от 10.05.2021 г., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ в ТД-НАП-София, с което за нарушение на чл.97а,ал.4, вр.ал.2 от ЗДДС на жалбоподателя на основание чл.178 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Жалбоподателят счита, че не са налице материалните предпоставки за издаване на НП, поради което се иска отмяната на НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, редовно призованият жалбоподател не изпраща представител.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП като издадено при спазване на разпоредбите на закона. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 31.03.2021 г. Д.Х. –инспектор в НАП, след извършена проверка, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС в присъствие на двама свидетели. Представител на нарушителя подписал АУАН без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозираны възражения, в който било посочено, че нарушението се дължи на липса на опит при осъществяването от дружеството дейност.

Въз основа на АУАН на 10.05.2021 г. Ю.Г.а-Велкова –директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП София издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 193, ал. 2 от ЗДДС и представените на ИД на НАП, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. С оглед на това настоящият съдебен състав не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на НП.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено следното:

Жалбоподателят е търговско дружество, регистрирано в Република България, като е извършвало услуги по чл.21,ал.2 от ЗДДС, с място на изпълнение на територията на друга държава-членка. По този повод на 22.11.2020 г. била издадена фактура №20201/22.11.2020 г. на стойност 43 083,00 евро. За доставката на услугата на 22.11.2020 г. дружеството жалбоподател получило приход от 43 083,00 евро /82 577,76 лева/ от А. Х. в качеството му на чуждестранно физическо лице, установено на територията на Република Белгия с валиден ДДС. Във връзка с тази доставка „фирма било задължено да подаде в съответната ТД-НАП заявление за регистрация по чл.97а от ЗДДС в 7-дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката е изискуем, т.е. преди датата на данъчното събитие или до 16.11.2020 г. включително, тъй като 15.11.2020 г. бил неработен ден. Дружеството подало в ТД-НАП София заявление едва на 23.02.2021 г.

Началник отдел в ТД на НАП възложил извършване на проверка на дружеството. В хода на проверката било прието, че жалбоподателят е нарушил ЗДДС, като не е подал заявление в срок, за което му бил съставен процесният АУАН.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св. Д.Х. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които съдът кредитира като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост, поради което по аргумент на обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане. По същество жалбоподателят не оспорва така установените

факти.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗДДС.

Съгласно ал. 2 от въпросната разпоредба на регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6 от ЗДДС, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка, като ал. 4 от същия член предвижда, че за лицата по ал. 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

В конкретния случай от дружеството-жалбоподател е предоставена услуга с място на изпълнение друга държава-членка на ЕС на 22.11.2020 г., за което е издадена и фактурата на същата дата. Така, за дружеството е възникнало и задължение за подаване на заявление за регистрация в срок до 16.11.2020 г. – седем дни преди датата на данъчното събитие.

Жалбоподателят е подал заявление за регистрация на 23.02.2021 г., т.е. със закъснение от над три месеца, с оглед на което е извършил от обективна страна вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност, не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

Съгласно чл. 178 от ЗДДС, юридическите лица и едноличните търговци, които не подадат заявления за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказват с имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

Наложената на жалбоподателя санкция е определена в минималния нормативно предвиден размер, съобразно установените в чл. 27 от ЗАНН принципи, поради което за настоящата инстанция не съществува възможност да измени НП в тази част.

За така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, поради което не може да намери приложение хипотезата на маловажен случай на административно нарушение. При преценката си съдът отчете периодът на забава, който надхвърля три месеца, както и стойността на доставката.

С оглед на всичко гореизложено, настоящият състав приема, че НП е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото въззиваемата страна има право на разноски и своевременно претендира такива, като на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страната сумата от 80 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №576266-F607696 от 10.05.2021 г., издадено от директор на ТД-НАП-София, с което на „фирма за нарушение на чл.97а,ал.4,вр.ал.2 от ЗДДС на основание чл.178 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д от ЗАНН „фирма, ЕИК 205969293 да заплати на Национална агенция на приходите сумата от 80 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____